KURŞUNLU KASABASI

Etrafı dağlar, küçük tepeler ve doğanın gerdanlığı niteliğindeki dereler ile süslenmiş küçük şirin bir kasaba. Adı ne olursa olsun; köy olsun, kasaba olsun ne fareder, her gönülde bir taht kurması yeter.

Seher vakti güneş ışıklarıyla karanlığın perdesini yırtarken, aynı aydınlık kasaba halkının ruhunada işler. Her yeni gün, tazelenen hayaller ve yenilenen umutlarla başlar. Doğa ile insan içiçedir. Her mevsim kendi özelliğini, kendi güzelliğini taşır ovalarda. Kırlarda papatyalar, sevimli kuzucuklar; dallarda kirazlar, armutlar elmalar; sararmış kurumuş yapraklar çatılarda karlar, kardan adam yapan çocuklar. Yeşil alabildiğine yeşil, beyazı tertemizdir. En önemlisi de bu ya... İnsan beyninin kirlettiğinden uzak, basit ve doğal olmak.

Yazı kışına, yazı kışına tutmaz Kurşunlunun. İlkbaharın ilk gününden başlayarak, kasaba halkının akın akın tarlalara koşturduğunu görürsünüz. Suyunu ve rızkını taştan, topraktan çıkarır. Sevdiğini elde etmek için dağları delen Ferhat misali, dişini tırnağına takarak çalışır. Toprakla savaşır, altını üstüne getirir, durmak bitmez bilmeyen zamanla yarışır. Alnından akan terler vücudunda dolaşır. Onlar sabrın, azmin, emeğin rahmet yağmurlarıdır. Umutlar filizlerin köklerine bağlanmıştır. Filizlerin kökleri çürümeye görsün kalbi kırılır, boynu bükülür gecesi gündüzüne karışır. Kadını kadınlığını bilmez Nasırlaşmış eller sararmış yüzler, susamış dudaklarda güzelliğin izleri derinliklere gömülür gider. Sevgisi kalbinde gizlidir. Misafirleri için elinden geleni ardına koymaz. Saftır, çok yardım severdir, çevreyle olan bütün maddi ve manevi ilişkilerinde iyi niyetini elinden bırakmaz. İnsanların kaybolmaya yüz tutmuş gelenek ve göreneklerini yaşatmak için azimle mücadele eder.

Yazın yorgunluğunu, emeğinin karşılığı ile kışın atar. Göğün mavisi ile doğanın yeşili birbirinden ayrılmaz iki parçadır. Hiçbir pislik onun bu basitliğindeki güzelliği kirletemez. Havanın mis gibi kekik kokusuna yaprağın yeşiline kimse leke süremez.

Sabahın seher vaktinde, Kurşunlu'da horozlar ötmeye başlar. Sürülerin çıngırakları gelir ötelerden. Sonra bir uğultudur kopar. Traktörler, at arabaları arkasında bir toz bulutu bırakarak, kavak ağaçların gölgesinde ip gibi dizilir.

Soğuyla sıcağıyla; acısıyla tatlısıyla geçip giden bir günden ve günlerden sonra, güneşin kızıllığı, akşamın alaca karanlığından sonra bir gün biter ve daha nice günler gelip geçer, Kurşunlu ile, Kurşunlu'lulu ile ...

TARİHTE KURŞUNLU

Sahip olduğu konum itibariyle Kurşunlu tarihin bilinen tüm devirlerinde önemli bir yerleşim birimi olmuştur.

İnegöl hakkında bir takım arkeolojik çalışmalar ve bu çalışmalarda çıkan bulgular ile Kurşunlu höyükte bulunan kase, pithos, testi ve tabaklar bölgenin demir çağına uzanan milattan önce bin yılına kadar devamlı bir yerleşim alanı olduğunu göstermektedir. Alman arkeolog Kurt Bitter'in İnegöl'deki höyüklerde yaptığı kazılar bunu doğrulamaktadır. Bu araştırmada Osmanlılara kadar uzanan bölümü yüzeysel olarak geçip sadece bu topraklar üzerinde kurulan önemli medeniyetleri sıralamakta yetineceğiz.

Kurşunlu beldesinin bulunduğu coğrafi alanda ilk medeniyet Hititliler tarafından kurulmuştur. Özellikle Kral 1.Hattuşilinin Batı Anadolu siyaseti neticesinde Çanakkale ve İstanbul Boğazı sınır olacak şekilde beldeye ait topraklar Hititlerin egemenliği altında kalmıştır. (MÖ.1900-2000)

Hattuşili'nin ölümünden sonra Egeli kavimlerin bir takım ilerleme hareketleri olmuştur. Bölgemize asırlarca adını verecek Bittyn'liler (Bitinya) bu istilacı kavimlerle gelmişlerdir.

Bitinya'nın sınırları Bursa ilinin tamamı, Kastamonu ve Ereğli'ye kadar uzanmıştır. Bitinya uzun süre bazen bağımsız bir krallık bazen de başka bir devletin vilayeti durumunda isminden söz ettirmiştir. Bu dönemde özellikle batı anadoluya hakim olan Lidyalıları da unutmamak gerekir. Lidyalılardan sonra Bitinya topraklarına Persleregemen olmuş bu toprakları bir çatı altında tutmayı MÖ.435 yılına kadar sürdürmüşlerdir. Bu tarihten itibaren tarih sahnesinde Büyük İskender vardır. Bitinyalılar küçük bir krallık olarak Makedonyalıların yani İskenderin hakimiyetlerinde varlığını hissettirirler. İskenderin ölümünden sonra (MÖ.323) İnegöl ve çevresine Bergama Krallığı egemen olmuştur. Bu tarihten sonra Anadolu karışmış olup yaşadığımız topraklarda eski çağ tarihine ait yazılı kaynaklar yok denecek kadar az olduğudan bilgi edinilememiştir.

Bergama hakimiyetinden sonra Bitinya ismi Roma imparatorluğunun himayesi (MÖ.2.yüzyıl) altında görülmektedir. MÖ.74 yılında Bitinya Kralı topraklarını Roma'ya vasiyet yolu ile bıraktı. Roma 395 yılında ikiye ayrılmıştır. Helenleşip batı ile ilişkisini kesen Doğu Roma Bizans İmparatorluğu olarak tarihteki yerini almıştır. Bizans Araplar ve Türkler tarafından işgal edilmeden önce sınırları Kuzey Afrika kıyılarından Avrupa ortalarına Karadenizin kuzey ve güney sahillerini ve Anadolunun tamamını içine alıyordu.

Bizanslılar zamanında Bursa ve çevresi zevk ve eğlence merkezi durumuna gelmiştir. Bursa ve İnegöl arasına küçük bir kasaba yapılmış imparatoriçe Teodora 4000 kişilik mahiyeti ile birlikte buraya gelip yerleşmiştir. Yöreye bu devirde birçok hamam yapılmıştır.

Yaşadığımız bölgede (Bitinya) ilk ciddi savaş Bizans İmparatoru Herakliyüs ile Sasani hükümdarı Hüsrev Perviz arasında olmuştur. Perviz Bizans ordusunu yenerek Bursayı kuşattı. Herakliyüs balkanlardan gelen Türklerin sayesinde kuşatmayı yarabilmiştir.

İkinci bir büyük tehlike Abbasiler tarafından meydana getirilmiştir. Karadan ve denizden gelen Araplar başarılı olamadılar önceden yapılan anlaşma yenilendi ve geri döndüler.

Bitinya Bizansın merkezine giden son geçiş görevi gördüğünden, Türklerin İznik'i almasına kadar istila hareketleri hep devam etmiştir.